

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 77 PŽ-1734/2020-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Ivana Mlinarić, u pravnoj stvari tužitelja BETON DESIGN d.o.o. OIB 55371464628, Zagreb, Dubrava 222/7, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rački, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rački i kolege j.t.d. Zagreb, Vlaška 50 a/4, protiv tuženika BAJIĆ GRAĐENJE d.o.o., OIB 69686008689, Sinj, Trg Gojka Šuška 10, radi 144.677,00 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-15 od 14. veljače 2020., 17. kolovoza 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-15 od 14. veljače 2020. u točki I. i točki III. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 8.945,50 kn.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 3.906,25 kn kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao neosnovana tuženikova žalba podnesena protiv točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-15 od 14. veljače 2020. u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 10.836,33 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-15 od 14. veljače 2020. u točki I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi izdan po javnom bilježniku Jasni Matačić u Splitu poslovni broj Ovr-78/2019 od 14. ožujka 2019. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 144.677,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačno označene iznose i trošak ovršnog postupka u iznosu od 5.370,96 kn sa zakonskim zateznim kamatama, točkom II. izreke ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi izdan po javnom bilježniku

Jasni Matačić u Splitu poslovni broj Ovr-78/2019 od 14. ožujka 2019. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 94,13 kn sa zateznom kamatom i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.006,88 kn sa zateznom kamatom i u tom dijelu odbija zahtjev tužitelja, točkom III. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 8.945,50 kn, dok je za više zatraženi trošak parničnog postupka u iznosu od 10.836,33 kn tužiteljev zahtjev odbijen.

2. Protiv presude u točkama I. i III. izreke žalbu je podnio tuženik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene odredbi Zakona o parničnom postupku i Zakona o obveznim odnosima. Predlaže presudu u pobijanom dijelu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode kao neosnovane i predlaže potvrditi prvostupanjsku presudu.

4. Žalba djelomično nije dopuštena, a djelomično nije osnovana.

5. Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe (članak 358. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP). S obzirom na to da je točkom III. izreke presude odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 10.836,33 kn, to je u odnosu na taj dio tuženik uspio u ovom sporu. Zbog toga tuženika nema pravnog interesa za podnošenje žalbe protiv tog dijela presude pa je u odnosu na taj dio valjalo, na temelju odredbe članka 367. stavka 1. u vezi s odredbom članka 358. stavka 3. ZPP-a, odbaciti tuženikovu žalbu kao nedopuštenu i odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

6. Pobijana presuda ispitana je u preostalom dijelu na temelju odredaba članka 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U postupku koji je prethodio pobijanoj presudi, kao niti u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev za isplatu iznosa od 144.677,00 kn za ugradnju betona, strojno zaglađivanje kvarcnog posipa te izgradnju dilatacije i impregnacija ploča prema računima broj 11/1/1, 12/1/1 13/1/1.

9. Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj za tuženika izvršio usluge prema ispostavljenim računima koje tuženik nije podmirio radi čega je sud cijeneći poslovni odnos tužitelja i tuženika kroz odredbe članka 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje: ZOO) ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

10. Valja dodati da tuženik tijekom postupka nije iskoristio svoje pravo i osporio tužiteljeve navode na način da je iznio činjenice i predložio dokaze u smislu odredbe članka 219. ZPP-a. Naime, sastav prigovora je jedina radnja koju je tuženik poduzeo.

11. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je pravilno primjeno odredbe ugovora o djelu iz članka 590. ZOO-a, a niti tuženik konkretno ne navodi o kojoj bi se gradnji građevine u smislu odredbe iz članka 621. ZOO-a radilo. Tuženik u žalbi navodi da je sud pogrešno primijenio odredbu članka 17.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13, 112/13). Uzimajući u obzir žalbene navode ovaj sud smatra da tuženik osporava primjenu odredbe iz članka 12.a istog Zakona. Suprotno žalbenim navodima tuženik pogrešno smatra da je odredba članka 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi prestala važiti sukladno članku 445. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104717; dalje: SZ). Naime, tom odredbom Stečajnog zakona prestala je važiti odredba članka 12. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

12. Tuženik prvi put u žalbi navodi da su stranke sklopile ugovor o gradnji, da je tužitelj radove izveo s nedostacima za što je predložio i dokaze, te da je sud pogrešno utvrdio rokove dospijeca pojedinih računa. U odnosu na navedene žalbene navode valja navesti da je člankom 352. stavkom 1. ZPP-a propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se odnose na bitne povrede odredba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti. Kako to ovdje nije slučaj, navedene žalbene navode, koje je tuženik iznio prvi put u žalbi, ovaj sud, sukladno citiranoj zakonskoj odredbi nije ispitivao.

13. Odluka o parničnom trošku donesena je sukladno članku 154. stavku 1. ZPP-a i članku 155. stavku 1. ZPP-a koje tuženik konkretnim žalbenim navodima nije doveo u pitanje.

14. Slijedom navedenog valjalo je na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude. Prema stavu ovog suda tužitelj nema pravo na naknadu troška sastava odgovora na žalbu jer ovaj trošak nije bio potreban radi vođenja ove parnice sukladno članku 155. stavku 1. ZPP-a, stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 17. kolovoza 2021.

Sudac
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **eb2fe-a4447**

Kontrolni broj: **054d3-c310a-ae295**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MLINARIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.